

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n142.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:142

#

Mit, Misforstaaelsens Forhold til Samtiden.

Skylden er ikke min, Sagen ganske simpel.

Saa længe Forholdet skal være dette, at mit Liv det mangler Alvor, men alle de Andre, de ere alvorlige Mænd, saa kan der kun komme Confusion ud deraf.

Altsaa mit Liv, hedder det og har det stadigt væk hedt, mangler Alvor, det var at ønske at han vilde samle sig paa noget Alvorligt o: D. Og naar man da hører nærmere efter, hvori det egl. stikker, saa erfarer man, at det er, fordi jeg intet Levebrød har, ingen Embedstilling, Intet er blevet til, endog – for Ideens Skyld, vilde jeg sige, men Sligt er da Nonsens i Verdens Øjne – har udsat mig for at [blive] Latterens Bytte.

Altsaa, fordi jeg uden Levebrød, uden Embedstilling o: uden nogen jordisk Løn, udleet altsaa endog lønnet med Forhaanelse – arbejder – og det tør jeg sige – mere end nogen Embedsmand og Levebroder: derfor er mit Liv uden Alvor.

Ja, paa den Maade kan man kun faae Confusion af mig og mit Liv. I verdslig Verdslighed er det reent glemt, hvad Alvor egl. er, og jeg, som dog, om end svagt, minder en Smule derom – jeg er den Eneste, som aldeles mangler Alvor.